

Sygn. akt V CZ 94/06

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa E.G.

przeciwko „K.” Spółce Akcyjnej

o naprawienie szkody,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 listopada 2006 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 10 sierpnia 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację strony pozwanej wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 kwietnia 2006 r. (art. 130² § 3 k.p.c.).

Sąd II instancji wskazał, że istnieje obowiązek uiszczenia opłaty przez stronę skarżącą zastąpioną przez adwokata przy wniesieniu apelacji (art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – Dz.U. Nr 167, poz. 1398). Pozwana nie spełniła tego obowiązku, ponieważ apelację wniesioną dnia 18 maja 2006 r. opłaciła dopiero w dniu 30 maja 2006 r.

W zażaleniu strona pozwana wniosła o uchylenie postanowienia odrzucającego apelację zarzucając, że w rozpoznawanej sprawie mają zastosowanie przepisy starej ustawy o kosztach sądowych, nie można więc było odrzucić a limine wniesionej apelacji. Ponadto, opłata apelacyjna została uiszczona na wezwanie Sądu Okręgowego, w terminie wskazanym w wezwaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze utrwalony jest pogląd, że zakończenie postępowania w instancji w rozumieniu art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm. – dalej: uksc) następuje z chwilą wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie w danej instancji. Z tej przyczyny, do apelacji wniesionej od wyroku wydanego po wejściu w życie nowej ustawy o kosztach sądowych mają zastosowanie przepisy tej ustawy (zob. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2006 r., III CZ 36/06, z dnia 25 października 2006 r. III CZP 73/06 i z dnia 22 listopada 2006 r., III CZP 86/06 – dotychczas nie publikowane).

Od 2 marca 2006 r. obowiązuje również art. 130² § 3 k.p.c., obligujący profesjonalnego pełnomocnika do opłacenia środka odwoławczego bez wezwania przewodniczącego sądu. Nie respektowanie tego obowiązku prowadzi do odrzucenia środka odwoławczego a limine.

Powyższy obowiązek ma charakter ustawowy, nie może być więc korygowany w drodze decyzji sądu. Omyłkowe wezwanie strony pozwanej do uiszczenia opłaty apelacyjnej, nie zmieniło zatem wymagań określonych w art. 130² § 3 k.p.c., ani skutków zaniechania tych wymagań.

Opłatę należy uiścić przy wniesieniu do sądu pisma podlegającego opłacie (art. 10 uksc). Należy jednak przyjąć, że obie te czynności nie muszą nastąpić równocześnie, byle by opłata została uiszczona w terminie właściwym do wniesienia środka odwoławczego. Sąd Najwyższy wypowiedział taki pogląd w uchwale z dnia 25 września 1970 r., III CZP 58/70 (OSNC 1971, nr 9, poz. 146) na tle przepisów starej ustawy o kosztach sądowych, ale należy podkreślić, iż treść art. 10 uksc oraz treść art. 15 uksc z 1967 r. są identyczne. Wykładnia ta nie może jednak prowadzić do uwzględnienia zażalenia, ponieważ opłacenie apelacji było spóźnione. Termin do wniesienia apelacji upłynął mianowicie w dniu 19 maja 2006 r. (rozpoczął bieg w dniu 5 maja 2006 r. – k. 138), a opłata została uiszczona dopiero w dniu 30 maja 2006 r.

Należało w konsekwencji oddalić zażalenie (art. 398⁴ k.p.c. w związku z art. 394 § 3 k.p.c.).